

ת"פ 14993/01/14 - מדינת ישראל נגד אליאס תומא

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 14993-01-14 מדינת ישראל נ' תומא

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטריט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליאס תומא

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, הכולל בחובו שני אישומים במסגרתם יוחסו לו עבירות הצתה.

2. תחילה כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

3. בדיון אשר התקיים בפני ביום 16/2/15 ובטרם הוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי מפאת גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות ובטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולאחר מכן יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש, כמו גם, כי לא יהיה בהמלצות התסקיר כדי לחייב את מי מן הצדדים (הכל ביחד ייקרא להלן "הסדר הטיעון").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "כתב האישום המתוקן"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו באישומים ובעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום שני:

הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין.

בהתאם להסדר הטיעון, כמו גם בזיקה לעמדות הצדדים וגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפני.

עמוד 1

עובדות כתב האישום המתוקן:

עובדות האישום הראשון:

5. מעובדות אישום זה עולה, כי הנאשם מתגורר בשכונת כוכב הצפון בנצרת. עוד עולה, כי בתאריך 27/11/13, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, התפתחה קטטה בין מספר מעורבים ממשפחת אבו לאשין ואבו אחמד, המתגוררים בשכונת אלה לאלה, בבנין אחר, בן 4 קומות, בלב שכונת כוכב הצפון בנצרת (להלן בהתאמה: "**הקטטה**" ו - "**הבנין**").
6. עוד עולה, כי במהלך הקטטה נפצע נאדר אבו אחמד בראשו ופונה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי. בהמשך הלילה, לאחר שנודע לנאשם על דבר הקטטה וכן על פציעתו של נאדר אבו אחמד, הוא הגיע בלוויית שניים אחרים לבנין. הנאשם ואחרים עלו לקומה בה מתגוררת משפחת אבו לאשין וקרבו לדלת הכניסה. אותה עת היו בני הזוג אבו לאשין בתחנת המשטרה, לאחר שנעצרו בגין מעורבות בקטטה ובבית שהו שניים מילדי המשפחה, ילידי 1999 ו - 1996, אולם הנאשם לא היה מודע לעובדה זו.
7. בשלב זה, ירה אחד האחרים מכלי נשק שהחזיק ברשותו 10 כדורים על דלת הכניסה לבית והנאשם ואדם נוסף שפכו נוזל דליק על דלת הכניסה ועל הרצפה בסמוך לדלת. הנאשם הצית את הנוזל הדליק באמצעות מצית והשלושה נמלטו מהמקום.
8. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחרים, נגרם נזק לדלת הכניסה ועשן חדר לתוך הבית. למקום הוזעקו כוחות משטרה וכיבוי, אשר כיבו את הדליקה.

עובדות האישום השני:

9. מעובדות אישום זה עולה, כי עובר לאירועים נשוא אישום זה, הייתה בבעלותו של סאדן אבו זויד (להלן: "**המתלונן**"), משאית איסוזו מ.ר. 5874450 (להלן: "**המשאית**"). המתלונן מתגורר בשכונת כוכב הצפון בנצרת, במרחק של כמה מאות מטרים מביתו של הנאשם.
10. עוד עולה, כי בלילה שבין 27/12/13 - 28/12/13, חנתה המשאית בסמוך לביתו של הנאשם, בסמוך אליה חנו כלי רכב נוספים ובקרבתם מצויים בתי מגורים. עובר ליום 28/12/13, בשעה 00:15, או בסמוך לכך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להצית את המשאית וזאת לבקשתו של אחר.
11. על מנת להוציא את התכנון אל הפועל, הגיע הנאשם בתאריך 27/12/13 בשעה 23:42 או בסמוך לכך לתחנת הדלק "סונול" באזור צומת המוסכים בנצרת, שם רכש מספר ליטרים של בנזין, אותם מילא במיכל פלסטיק (להלן: "**החומר הדליק**" ו - "**המיכל**" בהתאמה). בשעה 00:15 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם, כשהוא מצויד במיכל ובו החומר הדליק, לחניה בה חנתה המשאית, שפך את החומר הדליק על חלקה הקדמי של המשאית, הציתו באמצעות מצית ונמלט מהמקום.
12. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ניצת חלקה הקדמי של המשאית ונגרם לה נזק. האש כובתה ע"י המתלונן ובני משפחתו.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. בדיון מיום 28/5/15 הגישה המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש ציינה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן על שני חלקיו בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע וכן, את

העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו. עוד ציינה המאשימה את פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כמבואר לעיל. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

14. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה בגין כל אחד מהאישומים נשוא כתב האישום המתוקן, נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל וכי כל אחד מהאישומים מהווה "אירוע" נפרד. לטענת המאשימה, נוכח הנסיבות הספציפיות של המקרה דנן, יש מקום להורות על חפיפת המתחמים באופן חלקי ולקבוע, כי עונש המאסר הראוי יעמוד במקרה דנן על 3 שנות מאסר בפועל.

15. באשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, טענה המאשימה, כי הנאשם חטא פעמיים באחת מהעבירות החמורות הקיימות בספר החוקים. עוד הדגישה, כי אש אשר ניצתת בלב אזור מגורים בקרבת מכוניות חונות, או בתוך בניין מגורים, עלולה להוביל לתוצאות הרוג אסון ואין למצית כל שליטה על ממדיה של האש ועל ההשלכות העלולות להיות למעשיו. לטענת המאשימה במקרה דנן פגע הנאשם בערך המוגן של שלום הציבור ובטחונו, הגם שלכאורה כוונתו מעשיו כלפי רכוש ספציפי השייך לבני אדם מסוימים. יחד עם זאת, פוטנציאל ההרס עלול היה להתפשט למעגלים רחבים כלפי אנשים, או רכוש נוסף.

16. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ציינה המאשימה, כי הפסיקה רואה בחומרה את העבירות שביצע הנאשם ובתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על הסכנות הכרוכות בעבירות ההצתה ועל הצורך להשית ענישה מרתיעה בדמות מאסרים בפועל בגינה. כן הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולענישה אשר הושתה במסגרתה.

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי המעשים לא בוצעו על רקע גחמה רגעית של הנאשם או משום שהוא נקלע לאירוע או למקום מסוים וגרר לביצוע העבירות, אלא שעסקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם והגעת הנאשם לשתי הזירות הייתה מתוכננת ומתוזמנת מראש.

18. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי אמנם לכאורה בשני האירועים הנאשם אינו קשור לסכסוך העומד בבסיס המעשים המיוחסים לו, אולם אין בנסיבה זו משום נסיבה מקלה משום שהנאשם נטל חלק מהותי בביצוע העבירות, הצטרף לאחרים באישום הראשון והצית בעצמו את המשאית נשוא האישום השני, ללא כל מורא ומבלי שיש לו קשר ישיר לסכסוך. באלה יש כדי ללמד, כך לשיטת המאשימה על קלות דעתו של הנאשם ועל מצבים בהם הוא עלול להיגרר לסכנות כלפי עצמו וכלפי אחרים. עוד הדגישה המאשימה, כי עסקין בשני מקרים שונים, מרוחקים זה מזה ב - 30 יום כשבשניהם טמון פוטנציאל מסוכנות רב.

19. עוד ציינה המאשימה, כי הנאשם אמנם הינו היחיד שהועמד לדין בגין האירועים נשוא כתב האישום, זאת על אף שזהותם של האחרים ידועה למאשימה והם נחקרו תחת אזהרה ושחררו אולם, השיקול היחיד שעמד בבסיס קבלת ההחלטה של המאשימה בהקשר זה הינו השיקול הראייתי והמאשימה סברה, כי לא היו די ראיות כנגד האחרים היכולות לעמוד בבסיס כתב האישום ולפיכך, הוחלט שלא להגיש כנגדם כתב אישום.

20. המאשימה מודעת להודאת הנאשם והמיוחס לו ולעובדה, כי יש לזקוף זאת לזכותו.

21. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם נזק לרכוש,

כמפורט בכתב האישום המתוקן. באשר לעריכת סולחה, כעולה מתסקיר שירות המבחן ציינה המאשימה, כי ככל שזו נערכה, הרי שהיא רלוונטית רק לאחד האישומים. עוד ציינה המאשימה, כי הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות הינו רב וכי העובדה שלא נגרם נזק בנפש, או כי הנזק לרכוש שנגרם אינו עצום, אינה יכולה להיזקק לזכותו של הנאשם.

22. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי אין בנמצא סיבה לגיטימית שתצדיק את מעשי הנאשם וכי לא הובאה אינדיקציה שמישהו איים על הנאשם, או הכריח אותו לבצע את המעשים. לחובת הנאשם עומדת דווקא הנכונות מצדו לבצע שתי עבירות ללא כל קשר ישיר לסכסוך ומבלי שנתן דעתו לחומרת המעשים ולפוטנציאל ההרס הגלום בהם. באשר לטענת הנאשם בפני קצינת המבחן, כי המעשים בוצעו לכאורה על רקע שתיית אלכוהול, טענה המאשימה, כי לטענה זו אין תימוכין בחומר הראיות, או בעובדות כתב האישום המתוקן, ואין להעניק לה משקל.

23. עוד ציינה המאשימה, כי הנאשם אמנם צעיר, על גבול הקטניות, אך הוא הבין את חומרת המעשים ויכול היה להימנע מהם.

24. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ציינה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בגיר, על סף הקטניות וכי יש להתחשב בנתון זה במיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם. עוד ציינה המאשימה, כי אין אינדיקציה לפגיעה מעבר לצפוי במשפחת הנאשם בהקשרו של העונש שיושט עליו וכי הנאשם הינו צעיר המתגורר עם משפחתו, וכי אין בני משפחה הסמוכים על שולחנו.

25. באשר לנטילת האחריות על המעשים ושיתוף פעולה עם רשויות החוק, ציינה המאשימה, כי הנאשם הודה במיוחס לו בעת חקירותיו במשטרה ובבית המשפט ונטל אחריות על המעשים. עובדות אלו צריכות להיזקק לזכותו. עוד ציינה המאשימה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

26. עוד עתרה המאשימה, כי בית המשפט ייתן משקל ראוי להגנה על הציבור, להרתעה האישית ולהרתעת הרבים בבואו למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם. עוד התייחסה המאשימה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ולעולה ממנו. בהקשר זה ציינה המאשימה, כי הממד החד ערכי המנחה את שירות המבחן הינו הטיפול ושיקום הנאשם וכי לא ניתן להסכים להמלצת שירות המבחן באשר לענישה אשר יש להשית על הנאשם במקרה דנן, ענישה המנותקת לחלוטין מכל אינטרס ציבורי רחב ומתבססת על האינטרס הצר של הנאשם ושיקומו, שיקום אשר יוכל למצוא גם בין כותלי בית הסוהר. תפקידו של בית המשפט הינו לאזן ולשקלל נכונה בין האינטרסים השונים ולהשית ענישה מאוזנת ומידתית.

27. סופו של יום, סבורה המאשימה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם כך שתקופת המאסר שיישא תעמוד על 3 שנות מאסר ולצד עונש המאסר בפועל יש להשית על הנאשם מאסר מותנה, לחייבו בתשלום קנס ובפיצוי למתלוננים.

טיעוני הנאשם לעונש:

28. במסגרת ראיות הנאשם לעונש הוגש הסכם סולחה שנחתם בין הנאשם ומשפחתו לבין המתלוננים נשוא האישום השני, אשר במסגרתו שולמו סך 17,000 ₪ כפיצוי על הנזק שנגרם למשאית נשוא האישום השני. הסכם הסולחה התקבל וסומן נ/1.

29. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם עבר בגיל שנתיים ניתוח לב וכי הוא אמור בתקופה הקרובה ניתוח לב נוסף. בהקשר זה הוגשה אסמכתא אשר התקבלה וסומנה נ/2.
30. ב"כ הנאשם הסכים, כי ענין לנו במעשים חמורים, אולם בסופו של יום, תוצאות שני האירועים הצטמצמו אך ורק לפגיעה ברכוש, כאשר הפגיעה ברכוש נשוא האישום הראשון הייתה קלה. הפגיעה ברכוש נשוא האישום השני הייתה גדולה יותר, אולם בהקשר זה הוגש העתק הסכם הסולחה אשר ממנו עולה, כי משפחת הנאשם שילמה למתלוננים סך 17,000 ₪. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי לנאשם לא היה כל סכסוך עם שתי המשפחות שנפגעו ממעשיו וכי לנאשם התלוו אנשים נוספים אשר היו שותפים דומיננטיים בביצוע המעשים. בהקשר זה ציין, כי נעצרו שני אחים שנחשדו בביצוע העבירות, אשר הופללו ע"י הנאשם, אולם בהעדר ראיות מספיקות נסגרו התיקים כנגדם. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה בכל המיוחס לו בהזדמנות הראשונה.
31. ב"כ הנאשם הפנה עוד לטענת "הגנה מן הצדק" אשר העלה במסגרת ההליכים נשוא תיק זה ואשר נדחתה במסגרת החלטה שניתנה. יחד עם זאת, בהחלטה נקבע, כי הנאשם יוכל להעלות טענה זו במסגרת ניהול ההליך בתיק העיקרי ולפיכך, שב ב"כ הנאשם והעלה טענה זו במסגרת טיעוניו לעונש ובטרם ייגזר דינו של הנאשם. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי אין בטענה זו כדי לזכות את הנאשם, או כדי להביא לביטול ההליכים כנגדו, אולם יש בכך כדי להביא להקלה מסוימת בעונשו של הנאשם.
32. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הינו בחור צעיר בן 19.5 שנים, בן למשפחה נורמטיבית אשר עד להסתבכותו באירועים נשוא כתב האישום היה נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 18 שנה וקצת וכי הינו "בגיר - צעיר", על המשמעויות הקמות מכך.
33. ב"כ הנאשם הפנה עוד לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולעולה ממנו והדגיש בהקשר זה, כי לאחר ששוחרר הנאשם ממעצרו הוא שולב בתוכנית טיפולית של עצורי בית מטעם שירות המבחן והתסקיר שהוגש הינו המשכו של אותו תסקיר ואותו טיפול בו החל הנאשם. בהקשר זה הדגיש, כי מהתסקיר עולה, כי ענין לנו בנאשם חיובי ביותר. עוד ציין, כי הנאשם הודה במיוחס לו, מביע חרטה כנה ואמיתית בשל מעשיו וכי לנאשם רגשי אמפתיה כלפי המתלוננים והוא מודע לחומרת המעשים ולפגיעה ברכוש המתלוננים. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי שירות המבחן מעריך, כי מסוכנותו העתידית של הנאשם הינה ברמה בינונית וכי הסתבכותו נבעה מן העובדה שהנאשם מילא אחר הוראות אחרים, כמפורט בטיעוניו שם. עוד ציין, כי שירות המבחן בא בהמלצה להמשיך ולשלב את הנאשם במסגרת תוכנית טיפולית וכי הנאשם נמצא כיום בהליך טיפולי שיקומי בעמותת "אפשר" לגמילה מאלכוהול וכי בעיית צריכת האלכוהול הייתה אחת הסיבות שהביאה את הנאשם לכדי ביצוע המעשים. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי הדבר עלה כבר בחקירתו של הנאשם במשטרה ובמסגרת ההליכים בפני שירות המבחן.
34. כן הוסיף וציין ב"כ הנאשם, כי שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם וכי הנאשם מביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, כאמור. בנסיבות אלו, נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, היותו נעדר עבר פלילי, אורח חייו הנורמטיבי, מצבו הרפואי, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יעדיף את הפן השיקומי על פני הפן ההרתעתי. באם ישית בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, כי הדבר יפגע באורח קשה בנאשם ויפגע בסיכויי שיקומו. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם

היה נתון במעצר מיום 29/12/13 ועד ליום 6/2/14 וכי לאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא לרבות איזוק אלקטרוני. בהמשכם של ההליכים הוקלו תנאי השחרור וכי כיום הנאשם יוצא לעבודה סדירה, תחת פיקוח מעביד.

35. לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם אליו עתרה המאשימה חורג מהעונשים המתאימים במקרה דנן וציין, כי בתי המשפט, במקרים שונים, הטילו על נאשמים שהורשעו בעבירות הצתה חמורות מאלה בהן הורשע הנאשם כאן, עונשי מאסר אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

36. בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לסטייה ממתחם העונש ההולם, מן ההנמקות שפורטו לעיל.

37. בדבריו בפני הביע הנאשם צער על המעשים וביקש כי תינתן לו הזדמנות נוספת. הנאשם ציין, כי הוא שגה ורוצה לחזור לביתו ולסייע לאביו אשר עובד בגפו. כן ציין הנאשם, כי משפחתו מתגוררת עתה בדירה שכורה וכי הם מעוניינים לרכוש בית.

תסקיר שירות המבחן:

38. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 19, תושב נצרת, רווק הגר עם הוריו וכי נמצא כיום בתנאים מגבילים של מעצר בית, כאשר הותר לו לצאת לעבודה בפיקוח מפקח. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מסר, כי בהיותו כבן שבועיים עבר ניתוח לב פתוח וכי מאז הוא נמצא במעקב רפואי. אמו של הנאשם ציינה, כי הוא אמור לעבור ניתוח לב שוב בשנה הקרובה.

39. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם וכי שירות המבחן התרשם, כי בני משפחתו של הנאשם מקיימים אורח חיים נורמטיבי. לדברי הנאשם הוא בוגר 11 שנות לימוד במסגרות החינוך הרגיל, כאשר עזב על דעת עצמו את לימודיו, לטובת עבודה. הוריו של הנאשם מסרו, כי הוא ניסה להתנדב ולהתגייס לשירות צבאי, אך לא גויס בשל אי התאמה מסיבות רפואיות. מגיל 17 הנאשם עובד בעבודות מזדמנות כגון שטיפת רכבים ושיפוצים אך ללא יציבות והתמדה. כיום עובד הנאשם בתחום הבניין.

40. עיון בגיליון הרישום הפלילי מלמד, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות וכי לא תלויים ועומדים כנגדו תיקים נוספים. בפגישה עם שירות המבחן הביע הנאשם אחריות מלאה על ביצוע העבירות, וכן הביע חרטה וצער בגין מעורבותו החמורה בפלילים ופגיעתו באחר. הנאשם זיהה את הפגיעה הרגשית והממשית באחר בעקבות מעשיו ולפיכך, שירות המבחן התרשם מיכולת אמפטית כלפי המתלוננים. בנוסף, גילה הנאשם נכונות לתיקון ולפיצוי בגין מעשיו, כפי שהדבר מתבטא בהסכם הסולחה שהוצג ולפיו, נערכה סולחה בין משפחת הנאשם לבין משפחת המתלונן ושולם סך 17,000 ₪ כפיצוי למתלונן.

41. שירות המבחן התרשם, כי מעורבותו של הנאשם קשורה להשפעה חברתית ולנטייתו לרצות ולחזק את דימויו העצמי. לדברי הנאשם, הוא ביצע את העבירות בהיותו תחת השפעת אלכוהול עד כדי שכרות והנאשם דיווח על מאמצים להימנע מצריכת אלכוהול. עוד מסר הנאשם, כי בתקופה שקדמה למעצרו, בעקבות תחושות שעמום וחוסר מעש, הוא התערה בחברה שולית שכללה צריכת אלכוהול, אשר הפכה לאינטנסיבית וכללה התנהגות עוברת חוק בעייתית.

42. במסגרת הליכי המעצר, הועמד הנאשם בפיקוח מעצר של שירות המבחן, שולב בקבוצה לעצורי בית,

הגיע לכל המפגשים הקבוצתיים והצליח להתבונן בהתנהלות שקדמה למעצרו. ניכר, כי הנאשם מתחיל להבין את הקשר בין צריכת האלכוהול לבין הבחירות שהוא עורך בחייו. הנאשם מגלה הבנה לצורך בסיוע טיפולי על מנת לחזק את מאמציו להימנע מצריכת אלכוהול ולבסס אורח חיים תקין, תוך הימנעות משימוש בחומרים ממכרים.

43. שירות המבחן התרשם, כי עסקין בבחור צעיר הנמצא בשלבי גיבוש זהותו ובשלבים ראשונים של נפרדות ממשפחת מוצאו, באופן המותאם לגילו הכרונולוגי. הנאשם עבר הליך משמעותי במהלך תקופת הקשר עם שירות המבחן ומזהה את ההליך המשפטי כהזדמנות לעריכת שינוי חיובי באורח חייו, מה שמעיד על יכולת תקשורת טובה וניצני גיבוש זהות תקינה. להערכת שירות המבחן, הנאשם מגלה מודעות ביחס לחלקים האישיותיים שהיו ברקע למעצר והותיר רושם כמי שחוהה הרתעה מהתנהלותו של ההליך המשפטי כנגדו וכמי המעוניין לחזור לחיים פרודוקטיביים, ללא התנהגות פורצת גבול.

44. באבחון שנערך לנאשם אצל שירות המבחן, עולה רמת סיכון בינונית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית. שירות המבחן בדק עם הנאשם את נזקקותו הטיפולית בתחום האלכוהול וכי בכך יפחת, להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ואלימות מצדו של הנאשם. הנאשם הביע מוטיבציה ורצון לעריכת שינוי באורח חייו המתואר לפני המעצר, תוך ביטוי מוכנות מילולית להשתלבות בקשר אבחוני וטיפול עם מסגרת טיפולית בתחום ההתמכרויות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על אבחון מקיף בתחום דפוסי צריכת האלכוהול של הנאשם במסגרת מרכז "אפשר". בשלב זה הנאשם טרם ערך הפנייה למסגרת מסיבות טכניות שאינן קשורות אליו.

45. שירות המבחן סבור, כי יש מקום להעמקת ההליך הטיפולי של הנאשם במסגרת מרכז "אפשר" לטיפול בנפגעי אלכוהול, הנאשם הופנה למסגרת זו וביטא נכונות לעריכת טיפול ממושך במסגרת זו. שירות המבחן התרשם מרצינות כוונותיו ויכולותיו של הנאשם להיתרם מקשר טיפולי כזה וראה חשיבות לנצל את ההליך הפלילי על מנת למנף את ההליך הטיפולי שיקומי בו החל הנאשם כבר בתקופת פיקוח המעצר. בכך, יגברו סיכויי השיקום ויפחת הסיכון להישנות התנהגות חמורה, כמתוארת בכתב האישום המתוקן.

46. שירות המבחן סבור, כי ניתן כבר בשלב זה להעמיד את הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך תקופה של שנה וחצי, במהלכה יעקוב שירות המבחן אחר מצבו של הנאשם ואחר דפוסי השתייה שלו. למרות שהוצגו אישורים על תשלום כספי במסגרת הסולחה, סבור שירות המבחן, כי יש מקום להטלת פיצוי בצירוף צו של"צ בהיקף של 100 שעות, זאת בנוסף לצו המבחן, כאמור.

דין והכרעה:

47. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן על שני חלקיו ואשר עניינן, שתי עבירות הצתה שביצע הנאשם, כמפורט לעיל. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

48. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם או סטייה ממנו, אם

החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נגד מדינת ישראל (5/8/13).

49. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

50. במקרה דנן, כתב האישום כולל בחובו, כאמור, שני אישומים שונים ונפרדים הכוללים בחובם שני אירועים שונים ומאובחנים, אשר בוצעו בנקודות זמן שונות ומרוחקות זו מזו, בנסיבות ביצוע שונות ובמקומות שונים. בנסיבות אלו, הרי שעניין לנו בשני מקרים שונים ומאובחנים אשר בשלהם יש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים שונים.

ומן הכלל אל הפרט:

קביעת מתחם עונש הולם נשוא האישום הראשון:

51. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם בהקשר זה הינם שלום הציבור וביטחונו, כמו גם שלום רכושו של הציבור. במעשיו, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, עשה הנאשם כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים מוגנים אלו.

52. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו והדגישו את החומרה היתרה הגלומה בעבירות ההצתה וצינו פעם אחר פעם, כי יש להשית בגין עבירות אלו ענישה מרתיעה בדמות מאסרים בפועל של ממש, נוכח הסכנות הכרוכות בעבירה זו. כך ראה ע"פ 3210/06 עמארה נגד מדינת ישראל (14/3/07), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"לדידנו הצתה במקום שבו חיי אדם הוטלו או יכלו היו להיות מוטלים בכך מצדיקה ככלל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, ואורכה המדויק של התקופה ייקבע בכל מקרה לגופו".

כן נקבע, כי הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור. ראה בהקשר זה ע"פ 4311/12 מילאד סורי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 15/10/12) וכן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) 31994-10-12 מדינת ישראל נגד מהראן עיסא (פורסם בנבו - 25/4/13), שם ציין בית המשפט (כב' השופט אטרש), כי עיון בפסיקתו של בית המשפט העליון, מגלה, כי רף הענישה בעבירות ההצתה אינו אחיד וכי במסגרת שיקולי הענישה, על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של הנאשם. אין מקרה אחד דומה למשנהו וכי כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו הפרטניות ובהתאם לעיקרון הענישה האינדיווידואלית.

53. כן ראה ע"פ 4311/12 מילאד סורי נגד מדינת ישראל, אשר הוזכר לעיל, שם הורשע המערער על

פי הודאתו בעבירה של הצתה, כאשר על פי כתב האישום הגיע המערער לרכבה של המתלוננת, שבר את שמשות הרכב האחורית והשליך נייר בוער למושב האחורי של הרכב. המערער ביצע את מעשה ההצתה לאחר שהבין, כי המתלוננת אינה מעוניינת בקשר עמו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער מאסר בפועל בן 9 חודשים בצירוף עונשים נלווים. מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בעל אורח חיים נורמטיבי וכי המלצת שירות המבחן הייתה חיובית. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

54. כן ראה ע"פ 7045/12 **אלטנאי נתנאל נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 11/3/13), שם השית בית המשפט המחוזי שנת מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית על מערער שהורשע בעבירת הצתה.

55. כן ראה ע"פ 123/13 **מסארווה תייסיר נגד מדינת ישראל** (18/3/13), שם הורשע המערער בעבירה של הצתה ובעבירה של חבלה במזיד לרכב. המערער שפך בנזין על משאית המתלונן והציתה. כתוצאה מההצתה נגרם למשאית נזק בסך 47,000 ₪. המערער בן 33 שנים, נשוי ואב ל - 4 וכי לחובתו הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות ועבירות נוספות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 26 חודשים בצירוף ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי העונש שנגזר על המערער הולם את ביצוע העבירות בהן הורשע ומאזן היטב בין שיקולי הענישה השונים. עוד יצוין, כי בין הנאשם למתלונן נערך הסכם סולחה, אולם המערער לא חתם עליו.

56. כן ראה ע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 10/12/12), המערער הורשע בעבירות הצתה והסגת גבול והושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. מדובר במערער צעיר, נורמטיבי שזו הייתה מעורבות הראשונה בפלילים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש שהושת עליו מידתי ומאוזן.

57. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נשוא האישום הראשון, יצוין, כי הנאשם הצית אש בתוך בניין מגורים, הצתה אשר עלולה הייתה להביא לתוצאות הרוג אסון. עוד יצוין, כי הנאשם הגיע לדירה ביחד עם אחרים, כשבאמתחתם נשק וחומר דליק וכי נוכח נסיבות ביצוע העבירה והמעשים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות האישום הראשון, הרי שאין מדובר במעשים אשר בוצעו על רקע גחמה רגעית, אלא מעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם וכי הגעת הנאשם הייתה מתוכננת ומתוזמנת מראש.

58. עוד יצוין, כי לכאורה, הנאשם אינו קשור לסכסוך העומד בבסיס המעשים שביצע ואולם, למרות זאת, הנאשם נטל חלק מהותי בביצוע המעשים והעבירה והצטרף לאחרים נשוא האישום הראשון וכי הנאשם ואדם נוסף שפכו נוזל דליק על דלת הכניסה ועל הרצפה בסמוך לדלת וכי הנאשם הוא זה שהצית את הנוזל הדליק באמצעות מצית.

59. עוד יצוין, כי בעת ביצוע ההצתה, שהו שניים מילדי המשפחה בבית, אולם הנאשם לא היה מודע לעובדה זו.

60. באשר לנזק שנגרם ממעשי העבירה, הרי שבשל מעשים אלו נגרם נזק לדלת הכניסה ועשן חדר לתוך הבית. במקום הוזעקו כוחות משטרה וכיבוי, אשר כיבו את הדליקה. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הרי שרבות דובר על פוטנציאל המסוכנות הטמון בעבירת ההצתה ואולם לא ניתן להתעלם, כי בסופו של יום, הלכה למעשה, הנזק שנגרם בשל מעשי הנאשם הינו נזק לרכוש בלבד, בהיקף שאינו גדול.

61. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הרי שאין בנמצא נימוק אשר בשלו יש כדי להצדיק ביצוע מעשים חמורים אלו, הראויים הם לכל גנאי ואולם, לא נעלמה מעיני טענת הנאשם, כפי שהדבר קיבל את ביטויו הן בטיעוני בא כוחו והן בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש, כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע שתיית אלכוהול. יחד עם זאת, גם בטענה זו אין כדי להצדיק ביצוע מעשים כגון אלו, כמו גם לא נעלמה מעיני טענת המאשימה בהקשר זה, כי הדבר לא קיבל את ביטויו בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, או בחומר הראיות, זאת בהתייחס לאישום הראשון, בשונה מהאישום השני.
62. כן תצוין העובדה, כי הנאשם היה כבן 18 שנים וקצת, על גבול הקטניות ולפיכך, עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", סוגיה אשר הינה רלוונטית גם לקביעת מתחם העונש ההולם ואולם, הנאשם הבין את חומרת המעשים ויכול היה להימנע מהם.
63. כן יצוינו טיעוני ב"כ הנאשם, כי הנאשם הסתבך במעשיו כאן לאחר שמילא הוראות אחרים שהרגיש כפיפות להם, פחד מהם ואולם, כאמור, גם בכך אין כדי להצדיק ביצוע מעשים אלו.
64. בנסיבות העניין, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם באשר לאישום השני:

65. האמור והמצוין בהקשרו של האישום הראשון בקביעת מתחם העונש ההולם, בשינויים המחויבים, נכון יפה גם בהקשרו של האישום השני. כך יפה הדבר בהקשרם של הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם בהקשרו של האישום השני ומידת הפגיעה בהם. אמנם בהקשרו של האישום השני נגרם נזק נרחב יותר לרכוש, היינו המשאית ואולם, בהקשרו של האישום הראשון, הרי ששני ילדי המשפחה לנו בדירה בשעת המעשה ועשן חדר לביתם.
66. מדיניות הענישה הנהוגה כפי שהובאה הן בחלקה הכללי והן בחלקה הפרטני בהקשרו של האישום הראשון, יפה היא ורלוונטית גם לעניינו של האישום השני, בשינויים המחויבים הנדרשים בהקשר זה.
67. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, גם בהקשרו של האישום השני ראוי לציין, כי עניין לנו במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם, שעה שהנאשם הצטייד בבנזין דליק, אותו שפך על המשאית והציתה באמצעות מצית. עוד יצוין, כי הנאשם ביצע את המעשה לבקשתו של אחר וכי כתוצאה מהמעשה ניצת חלקה הקדמי של המשאית ונגרם לה נזק. האש כובתה ע"י המתלונן ובני משפחתו.
68. גם בהקשרו של האישום השני, נראה, כי הנאשם אינו קשור לסכסוך העומד בבסיס המעשים שביצע ואולם, הנאשם ביצע את המעשה באופן מלא, לבדו, כשהוא נושא בכל האחריות לביצוע המעשה ולתוצאותיו.
69. כאמור, כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם למשאית נזק, ואולם יצוין, כי אין כתב האישום כולל בחובו אומדן נזק ספציפי בהקשר זה. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע המעשה, הרי שהדברים שצוינו בהקשרו של האישום הראשון יפים גם בהקשר זה. עסקינן ברכב אשר עלול היה להישרף כליל בנקל, בעיקר כאשר ההצתה כוונה לחלקה הקדמי של המשאית בסמוך למנוע, שעה שאותה משאית חונה

בסמוך לכלי רכב אחרים ובקרבתם של בתי מגורים. כך יצוין, כי האש כובתה ע"י המתלונן ובני משפחתו.

70. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הרי שאין בנמצא נסיבה אשר בשלה יש כדי להצדיק ביצוע מעשה חמור כגון דא, באשר ראוי הוא לכל גנאי ואולם, כאמור, גם בהקשר זה לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם באשר לנסיבות אשר בשלהן בא הנאשם לכדי ביצוע העבירה, על שני אדניהן, הן סוגיית ההיגררות אחר אחרים והן סוגיית השכרות. גם בהקשר זה, הרי שהסתייגויות המאשימה כפי שפורטו בהקשרו של האישום הראשון, מונחות בפני גם בהקשרו של אישום זה.

71. בנסיבות אלו ובזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם בהקשרו של אישום זה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם שקבענו בעניינו של האישום הראשון, היינו בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, יפה גם בהקשרו של האישום השני. לא מצאתי, כי בשינויים המסוימים בין המעשים נשוא האישום הראשון לבין האישום דנן, כמו גם נסיבות ביצוע העבירה, יש כדי להביא לשינוי מוחשי היורד לשורשו של עניין, עד כדי קביעת מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מן האישומים. בדרך זו אף ראו לילך ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש, דרך הראויה בעיני בנסיבות אלו ולפיכך, אלך בה גם אני.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

72. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

73. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחמים אלו.

74. בהקשר זה ראוי לציין, כאמור, כי עניין לנו במי שהוא בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין ואולם, יצוין, כי הנאשם היה על גבול הקטניות במועד ביצוע העבירות ובוודאי שעניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", על המשמעויות הרחבות הקמות מכך.

75. עוד יצוין, כי אין בנמצא אינדיקציה לפגיעה חריגה במשפחת הנאשם, באם יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מעבר לפגיעה הטבועה בכל מקרה, בהשתתפות ענישה כגון דא. עניין לנו בנאשם צעיר, המתגורר עם משפחתו ואשר אין בנמצא בני משפחה או קטינים הסמוכים על שולחנו.

76. עוד יצוין האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו, שירות המבחן העריך, כי רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם הינה ברמה בינונית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית.

77. מאידך, תצוין הודאת הנאשם הן בהליכי חקירתו במשטרה, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בטיעוני ב"כ הצדדים לעונש והן בבית המשפט, שעה שבהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים ובכלל זה, המתלוננים, על המשמעויות הקמות מכך.

78. עוד יצוין נסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות, מצבו הרפואי כפי שהוא נפרש בפני וכפי שהדבר מקבל את ביטויו באסמכתא נ/2 שהוגשה.

79. עוד תצוין העובדה, כי עניין לנו במי שהוא נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים וכי על דרך הכלל, נראה, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי.

80. כפי שפורט בהרחבה לעיל, נשוב ונפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם על ליבתו וההמלצה המובאת בסופו. מהתסקיר עולה, כאמור, בין היתר, כי הנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת פיקוח מעצרים והביע נכונות של ממש להשתלב בהליך טיפולי כצופה פני עתיד. אף שירות המבחן התרשם מנכונותו האמיתית והכנה של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי כזה ומקיומה של נזקקות טיפולית משמעותית ובא בהמלצה להשית על הנאשם צו של"צ, חיובו בתשלום פיצויים וכן העמדתו בצו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו ימשיך הנאשם וישולב בהליך טיפולי.
81. כן ראוי לציין את הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל המעשים, כפי שהדבר קיבל את ביטוי בדברי הנאשם בפני, בתסקיר שירות המבחן שהוגש ובטיעוני בא כוחו לעונש.
82. עוד יצוין הסכם הסולחה שהוגש ואשר התקבל וסומן נ/1, המתייחס לאישום השני ואשר במסגרתו שולם סך 17,000 ₪ למתלוננים נשוא האישום השני.
83. עוד ראוי לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות נשוא שני האישומים, שעה שאלה בוצעו בשנת 2013, במרחק של 30 ימים האחת מהשנייה וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם עשייה נוספת בפלילים. עוד תצוין העובדה, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברח למשך תקופה ולאחר מכן, שוחרר בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני, תנאים אשר שונו בהיקפם בהמשך ההליכים.
84. בנסיבות העניין ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן תלויות בביצוע העבירות וזאת בהתייחס לאישום הראשון והשני, אני סבורה, כי ראוי למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הנמוך של מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, אך לא בצד הקיצון שבהם. בהקשר זה יצוין, כי עניין לנו בבגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין, האמור בליבת התסקיר, הערכת הסיכון הבינונית ומאידך, נתוני העושה, נסיבותיו האישיות והרפואיות, ההליך הטיפולי בו נטל חלק, האמור בתסקיר שהוגש בעניינו וההמלצה שהובאה בסופו, היותו נעדר עבר פלילי, הודאת הנאשם, החרטה והצער שהביע בשל המעשים, הסכם הסולחה נשוא האישום השני והפיצויים ששולמו במסגרתו ויתר ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל.
85. ב"כ הנאשם התייחס בטיעוניו לעונש לטענת "הגנה מן הצדק", אשר במסגרתה טען לאכיפה בררנית, שעה שהמעורבים האחרים בפרשה לא הועמדו לדין ולא הוגש כתב אישום בעניינם. בהקשר זה הבהירה המאשימה, כי הבסיס לקבלת ההחלטות בעניינו של הנאשם שבפנינו, זאת בשונה מעניינם של המעורבים האחרים, הינו בסיס ראייתי ובית המשפט נעדר יכולת, מעבר לאמור לעיל, להתייחס לסוגיה זו בשים לב להצהרת המאשימה ושעה שזו מצויה, בשונה מבית המשפט, בחומר הראיות הכולל והצהרתה באשר לנימוקים אשר בשלהם נמנעה מלהעמיד לדין את המעורבים הלכאוריים האחרים בפרשה.
86. ב"כ הנאשם עתר עוד, כי בית המשפט יחרוג ממתחמי העונש ההולמים וזאת משיקולי שיקום. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי אין מקום לעשות כן. לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים שבוצע הנאשם, חומרה רבה המקבלת משנה תוקף נוכח העובדה, כי עניין לנו בשני אירועים שונים ונפרדים בהם עשה הנאשם כדי להצית, כפי שפורט לעיל. לא זו אף זו, הנאשם אמנם נטל חלק בהליך טיפולי במסגרת פיקוח מעצר תחת כנפי שירות המבחן ואולם, לא ניתן לומר, כי עניין לנו במי שעבר הליך טיפולי ארוך, משמעותי, שורשי ומוחשי, הנפרש על פני תקופה ארוכה ומשמעותית ועניין לנו במי שנמצא בתחילתו של טיפול, גם אם זה מבורך, הרי שאין בשלו כדי להצדיק סטייה ממתחמי העונש ההולמים משיקולי שיקום,

בזיקה למקבץ המעשים שביצע הנאשם והחומרה היתרה הגלומה בהם.

87. עוד סבורה אני, כי בנסיבות העניין, ראוי להשית על הנאשם עונש כולל בגין המעשים נשוא שני האישומים שביצע הנאשם, נוכח טיבם של אלה, מרחק הזמנים אשר אינו גדול ביניהם ולגופו של עניין.

88. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי ראוי להשית על הנאשם, כאמור, עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית מחד אך מידתית מאידך, אשר תעלה בקנה אחד עם מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחמים אלה. כן ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חריב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים נשוא האישום הראשון בלבד, זאת בשונה מהמתלוננים נשוא האישום השני, בזיקה לעולה מהסכם הסולחה נ/1, שהוגש. בנסיבות העניין, נוכח תקופת המאסר בפועל שתושט על הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, גילו הצעיר, חיובו בתשלום פיצוי למתלוננים נשוא האישום הראשון והפיצוי שכבר שולם למתלוננים נשוא האישום השני, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.

89. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 29/12/13 ועד ליום 6/2/14, כפי טיעוני ב"כ הנאשם.

פתוחה הדרך בפני המאשימה להגיש הודעה מטעמה בהקשר זה וזאת בתוך 5 ימים מהיום.

לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע, או כל עבירת רכוש מסוג פשע, או עבירת הצתה וירשע בגין אחת מאלה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון וירשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים נשוא האישום הראשון, משפחת אבו לאשין (עדי תביעה 22, 23 ו- 24) ביחד ולחוד בסכום כולל של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבורם בקופת בית המשפט ב- 5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 1/12/15 וב- 1 לכל חודש אחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. נוכח האמור והעולה מהמסמך נ/1, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים נשוא האישום השני.

ו. כאמור, ובנסיבות העניין, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.

90. נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן וההמלצה המובאת בסופו, אני באה בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילוב הנאשם בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול בין כותלי בית הסוהר והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

גזר הדין הוקרא בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים ביום 24/9/15 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ו, 09 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.